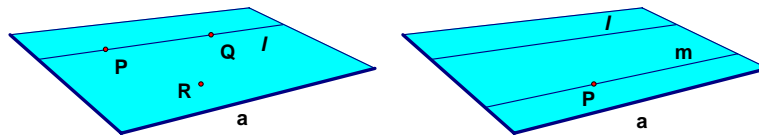
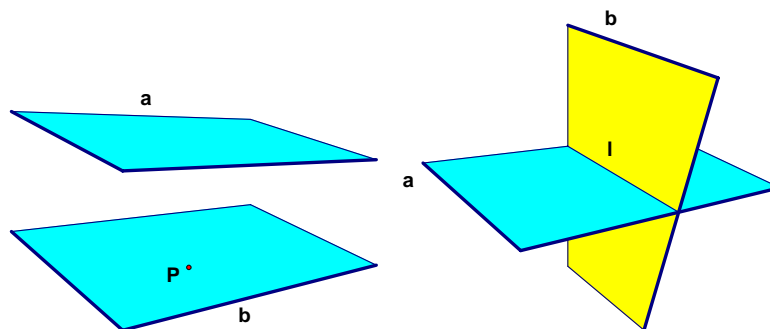

Matematikken bag perspektivet I

Som udgangspunkt for at diskutere de vigtigste matematiske sætninger bag perspektivtegninger vil vi benytte nogle elementære egenskaber for punkter, linjer og planer i rumgeometri.

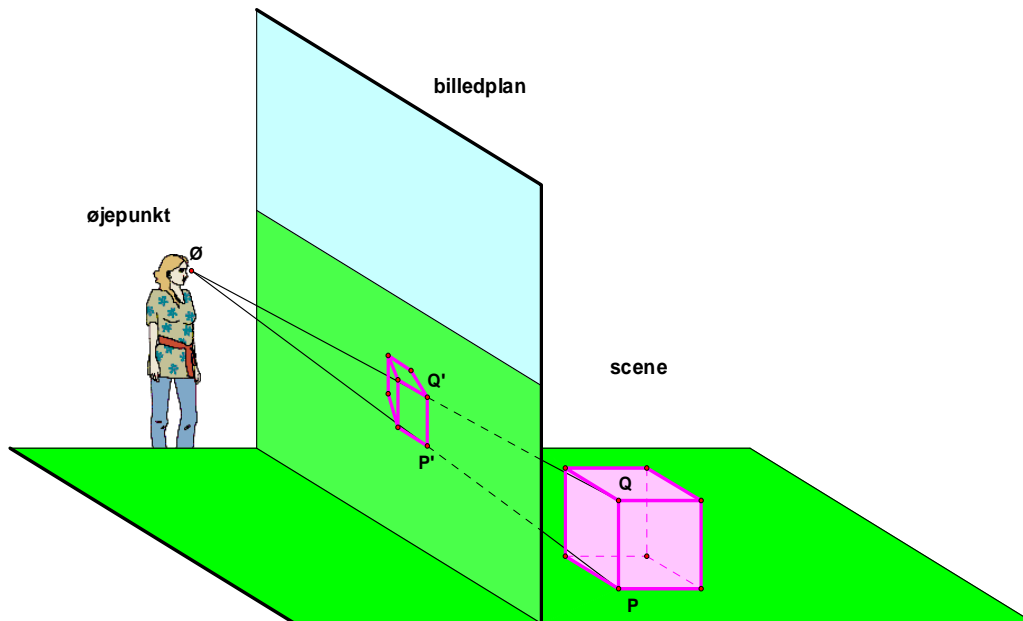
- Gennem to forskellige punkter **P** og **Q** går der netop én ret linje **l**.
- Gennem tre forskellige punkter **P**, **Q** og **R**, der ikke ligger på den samme rette linje, går der netop én plan **a**.
- Gennem et punkt **P** og en ret linje **l**, der ikke indeholder punktet **P**, går der netop én plan **a**.
- Gennem ét punkt **P**, der ikke ligger på en ret linje **l**, går der netop én ret linje **m**, som er parallel med **l**. Parallellen **m** ligger i planen frembragt af punktet **P** og den rette linje **l**.

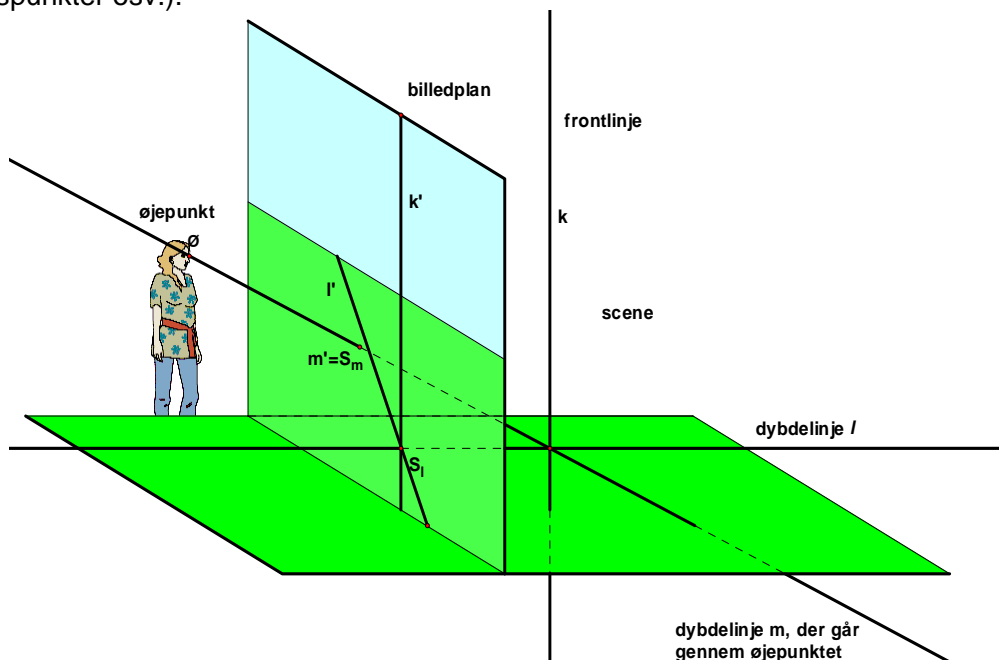
- Gennem et punkt **P** og en plan **a**, der ikke indeholder **P**, går der netop en plan **b**, der er parallel med **a**.
- To forskellige planer **a** og **b** er enten indbyrdes parallelle eller de skærer hinanden i en ret linje **l**.

En perspektivtegning fremkommer som en centralprojektion fra et øjepunkt \emptyset af en rumlig scene ind på en billedplan **p**. Det er da underforstået at den rumlige scene og øjepunktet \emptyset ligger på hver sin side af billedplanen **p**.

Supplerende materiale til "Perspektiv med GeoMeter"
 Mette Vedelsby & Bjørn Felsager

Billedet af et genstandspunkt P fremkommer ved at man forbinder P med øjepunktet \emptyset med en ret linje, **synsstrålen**. Denne kan ikke være parallel med billedplanen, da øjepunktet \emptyset og genstandspunktet P ligger på hver sin side af billedplanen p . Der hvor synsstrålen skærer billedplanen tegnes billedpunktet P' . Hvis flere punkter afbildes i det samme billedpunkt er det kun det forreste der tegnes – det forreste punkt skygger for de andre. Hovedkonklusionen er altså at punkter afbildes i punkter (skæringspunkter i skæringspunkter osv.).

Vi ser dernæst på billedet af en linje hørende til den rumlige scene. Hvis linjen er parallel med billedplanen kaldes den en **frontlinje** og ellers en **dybdelinje**. For dybdelinjer gælder det, at dele af linjen ligger på iagttagers side af billedplanen. Dybdelinjer skærer billedplanen i et punkt, der kaldes linjens **spor**.

Da forsvindingspunktet for en ret linje kun afhænger af linjens retning vil enhver anden dermed parallel linje frembringe det samme forsvindingspunkt. Heraf følger:

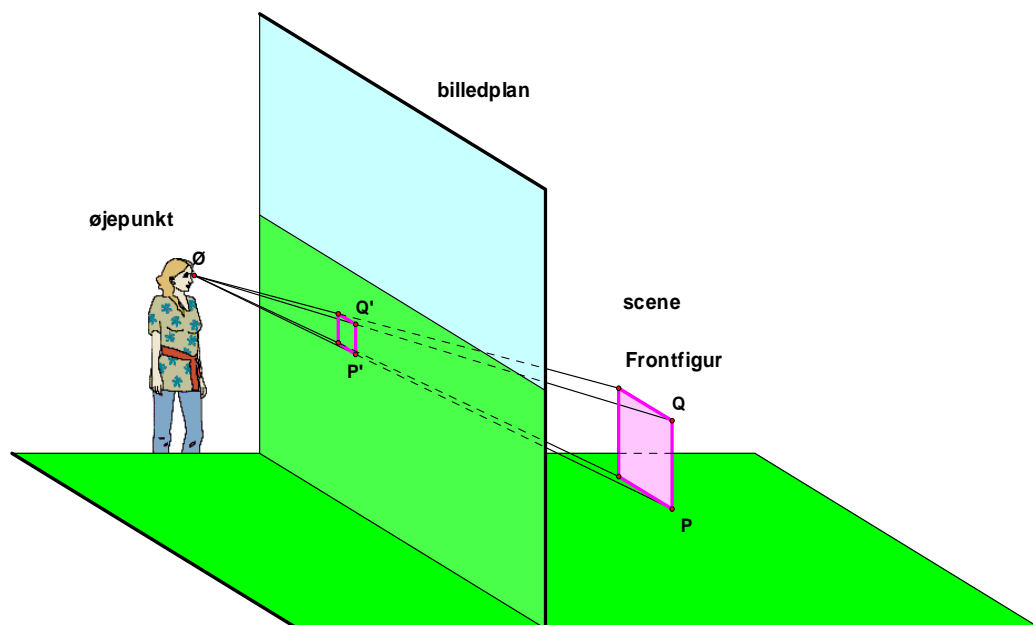
Parallele linjer i rummet afbildes i linjer, der går gennem det samme forsvindingspunkt.

En ganske særlig rolle spiller billedplanens **normaler**, dvs. de rette linjer, der står vinkelret på billedplanen. Deres forsvindingspunkt svarer til projektionen af øjepunktet \emptyset ind på billedplanen, det såkaldte hovedforsvindingspunkt **H**.

Enhver ret linje, der står vinkelret på billedplanen vil enten afbildes i hovedforsvindingspunktet **H** (hvis den rette linje indeholder øjepunktet \emptyset) eller i en ret linje gennem hovedforsvindingspunktet.

Den **vandrette** plan gennem øjepunktet \emptyset , kaldet horisontplanen, skærer billedplanen i en ret linje kaldet **horisonten**. Hvis specielt billedplanen står lodret vil de to planer, den vandrette plan gennem øjepunktet og den lodrette billedplan, stå vinkelret på hinanden og horisonten vil da indeholde hovedforsvindingspunktet **H**. Alle vandrette dybdelinjer vil have deres forsvindingspunkt liggende på horisonten. Når man skal analysere perspektiviske billeder skal man dog huske på at billedplanen ikke altid står lodret. Fx vil man ofte kunne finde loftsmalerier, som forestiller himlen ovenover betragteren. Her vil billedplanen være vandret.

Når man afbilder en figur perspektivisk ved hjælp af en centralprojektion vil den ofte fremstå forvrænget: Rette vinkler i virkeligheden fremstår ikke som rette vinkler på tegningen, linjestykker der er lige store i virkeligheden fremstår ikke som lige store linjestykker på tegningen osv.

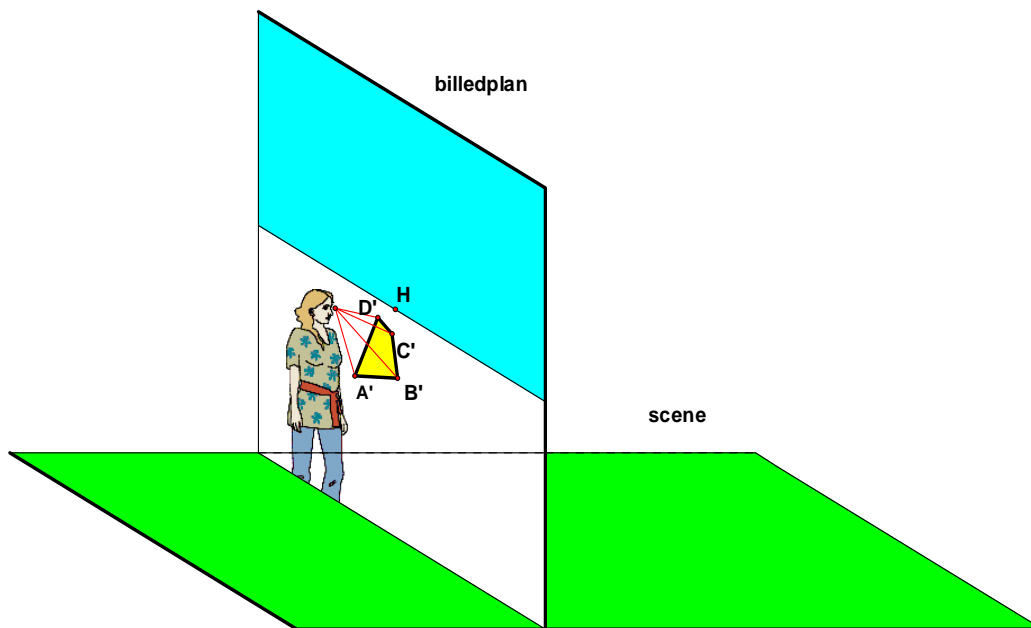

Der er dog en meget vigtig undtagelse: Hvis en simpel plan figur (polygon, cirkel osv.) ligger i en **frontplan**, dvs. en plan parallel med billedplanen vil billedet være en dermed

lignedannet figur, der fremkommer ved en rumlig multiplikation mellem frontplanen og billedplanen med øjepunktet som multiplikationscentrum og forholdet mellem afstandene til de to planer som multiplikationsfaktor. Hvis punkterne **P** og **Q** er to punkter på figuren vil trekkanterne $\triangle OPQ$ og $\triangle OP'Q'$ nemlig være lignedannede trekkanter og forholdet mellem siderne **PQ** og **P'Q'** vil være det samme som ethvert andet forhold mellem korrespondende sider i trekkanterne. Specielt vil det være det samme som forholdet mellem højderne for øjepunktet i de to trekkanter. Men det er netop det samme som forholdet mellem afstandene fra øjepunktet til de to planer. Dette gør det specielt nemt at tegne figurer fra frontplaner, fordi formen er præcis den samme: Alle vinkler er bevaret og alle delingsforhold er bevaret, så midtpunkter går i midtpunkter osv.

Helt anderledes forholder det sig med plane figurer i dybdeplaner (dvs. planer som ikke er parallelle med billedplanen). Her vil der kunne være store forvrængninger af figuren. Vi kan derfor ikke umiddelbart se på tegningen, hvad den sande form er for en trekant eller en firkant. Der gælder den følgende overraskende sætning:

Enhver firkant på tegningen, som ikke er et parallelogram, vil i et passende valgt perspektiv kunne være tegningen af et kvadrat.

Denne sætning vil vi dog ikke bevise i dette dokument.¹

¹ Sætning vil blive vist i et andet dokument på GeoMeters hjemmeside